

тялку!! нашитѣ ниви уби градушката, а твоитѣ уцѣляхъ; Богъ ги запази.

Нека бждемъ и ний подражатели на Кутялка, та и насъ Богъ да запази отъ злини и да ни наспорява имањето, що ни е дадено отъ Бога да правимъ добрини.

Ако ли неможемъ направи колкото Кутялка, който си заносяше кутяла на пазаръ, то баремъ да не продаваме скъпо и *ежсикъ*, както правятъ многома житопродавци и други, да подгоряватъ сиромаситѣ.

КОВАЧЪТЪ.

*Който са присмива на Господаря
си и го безчести,*

*Той скоро приема наказанieto си
и ще му са отмъсти.*

Нѣкой си ковачъ, който живѣяше много развратно, и сѣкога слушаше дяволскитѣ съвѣти, поревна му са да са посмѣе на дявола, и зѣ та го исписа на стѣната, дѣто работѣше, близо до куминя. А за да са подиграва съ него, сѣкога колчимъ натопѣше кисцата, съ която гасѣше огъня, първо поржсваше образа на дявола, безъ да са огади, че е неговъ господарь, коуто по волята всичко правѣше. Нѣколко врѣме той слѣдваше да си прави това обикновенно; но дяволътъ като неможи да търпи таковато безчестіе отъ единъ свой поклонникъ, пойска да си отмъсти.

И тъй са прѣобразява на човѣкъ и, като са прѣстори на едно момче, отиде при ковача, коуто са помоли да го земе ученикъ (*чиракъ*) за да изучи, неговія занаятъ. Ковачътъ го прие на радо сърдце и дяволътъ са учи щото въ кѣсо врѣме истъщи занаята добрѣ и стана по-вѣщъ и отъ майстора си. Една нощъ мнимийтъ ученикъ рече на ковача: »майсторе искамъ да ти сторѣж и азъ едно добро за дѣто тъй скоро ма